

ad § 4.

Denne Paragraph udgaaer.

ad § 5.

Slutningen fra Ordene „og Kongerigets Regjering“ o. s. v. indtil Enden udgaaer.

Formanden: Det Forslag, der er stillet af Fleertallet, vil først være at behandle og afstemme i dets enkelte Paragrapher, og derefter vil der være at afstemme over, om det, i den Skikkelse, det saaledes erholdes, skal sættes istedetfor det oprindelige Lovudkast; hvis Udvalgets Fleertals Forslag forkastes, vil der senere blive at forhandle og afstemme over Regjeringsudkastet.

Paragrapherne 1, 2 og 3 af Udvalgets Fleertals Forslag tilligemed det til § 2 stillede Ændringsforslag fattes først under Forhandling.

Ordføreren (Mornd): Hvad angaaer de Paragrapher, der her er satte under Forhandling, er der, med Undtagelse af eet Punkt, Overensstemmelse mellem Regjeringen og Udvalget. Det er fra Regjeringens Side blevet anerkjendt, at, forsaavidt Grundlovens Budskulde fyldestgøres og de vestindiske indre Anliggender vedblive at være et særligt Anliggende for Kongeriget, da burde Fordelingen af de vestindiske Anliggender i særlige og fælles, ske paa den Maade, som er foreslaaet af Udvalget. Det er ligeledes blevet anerkjendt ved Overenskomst mellem Regjeringen og Udvalget, hvilke Indtagter der skulde betragtes som særlige; men det er derimod fra Regjeringens Side blevet gjort gjældende, at Kongeriget for Vestindien skulde bidrage til de blandede Udgifter med 75,000 Rd. Det er dette Punkt, hvorom der er opstaaet Meningsforskjellighed mellem Udvalget og Ministeriet; men hvad forøvrigt hele Ordningen, hele Fordelingen af de særlige og de fælles vestindiske Anliggender angaaer, er der Enighed — ja, naturligviis ønskede Ministeriet helst sit oprindelige Udkast, at alle vestindiske Anliggender skulde være fælles, men det er af det blevet indrømmet, at, naar en Deling skulde ske, maatte den ske paa den

Maade, som er bragt i Forslag af Udvalget. Det Forslag, der nu her foreligger, maa betragtes som et Tilbud fra Rigsdagens Side om, hvorledes man kan ordne de vestindiske Sager.

Udvalget har tiltraadt det af Indenrigsministeren til § 2 stillede Ændringsforslag. Naar vi tage Coloniernes Budget for os og see, hvad der maa betragtes som særlige Indtagter og Udgifter for Vestindien, bliver der et Overskud af omtrent 16,000 Rd.; dette have vi fundet kunde være et passende Bidrag for Vestindiens Vedkommende til de fælles Udgifter, men dette Overskud af 16,000 Rd. fremkommer kun derved, at alle Bygningsudgifter, hvorunder ogsaa ere indbefattede dem, der muligviis kunde være særlige, ere betragtede som fælles Udgifter for Vestindien; det har ikke været muligt at skjelne mellem de Bygningsudgifter, der vare særlige, og de, der vare fælles, og paa Grund deraf har man foreslaaet denne Tilføining i Slutningen af § 2. Udvalget maa imidlertid indrømme, at det tager sig noget besynderligt ud, og da man haaber, at de Bygningsudgifter, der ere særlige, ikke vilde andrage noget stort Beløb, navnlig efter hvad der er blevet yttret af et æret Medlem af Udvalget, som tidligere har været i en høi Embedsstilling i Vestindien; har man ikke fundet sig foranlediget til at fastholde den oprindelige Affattelse, og har derfor tiltraadt det af Ministeren til denne Paragraph stillede Ændringsforslag.

Indenrigsministeren: Jeg skal først tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger i Anledning af Mindretallets Forslag om, at der ikke skal indgaae noget Lovforslag til Hs. Majestæt Kongen herfra Thinget, angaaende denne Sag, men at man skal indskrænke sig til at nægte at antage det af Regjeringen foreslagte Lovudkast. Det maa dog være Siemedet for os Alle, at fremme dette Forholds Ordning. Det er nu erkjendt, at denne Ordning har sin store Vanskelighed, skjøndt man fra Regjeringens Side i de fleste Punkter er kommen overeens med Udvalget. Det var disse Vanskeligheder, som foranledigede Regjeringen, da man gik ud fra den feilagtige Formening,